Moment ilustrativ pentru stilul fotbalului bulgar: o fază dintr-un recent meci de campionat

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

6. BULGARIA: a treia oară consecutiv în turneul final al C.M.

● STARTUL BUN DIN PRELIMINARII ȘI... DUȘUL DE LA VARȘOVIA ● 11 JUCĂTORI DIN 6 ECHIPE ȘI TOTUȘI O FORMAȚIE OMOGENĂ ● O APĂRARE FERMĂ ȘI UN ATAC FĂRĂ ARIPI (LA PROPRIU ȘI FIGURAT) ● UN SERIOS PROGRAM DE PREGĂTIRE PENTRU MEXIC

Învingînd, în meciul decisiv de la 7 decembrie, echipa Luxemburgului, reprezentativa Bulgariei a ocupat primul loc în grupa a VIII-a, calificîndu-se, astfel, pentru a treia oară consecutiv în turneul final al campionatului mondial de fotbal. Succesul reprezentativei bulgare este consecința progresului evident înregistrat de fotbalul din această țară în ultimul deceniu și concretizat în numeroase rezultate de prestigiu obținute pe plan internațional.

Participarea Bulgariei la diferitele ediții ale campionatului mondial a reflectat fidel stadiul de dezvoltare a jocului cu balonul rotund din „țara trandafirilor". Primul start are loc în anul 1934, cînd echipa bulgară nu a constituit un obstacol serios pentru puternicele reprezentative ale Austriei și Ungariei, cărora le-a cedat la scoruri categorice. La a V-a ediție, din 1954, Bulgaria joacă în grupă cu România și Cehoslovacia. Ne aflăm în perioada maturizării fotbalului bulgar și a primilor pași pe calea progresului. Este, însă, abia începutul, și rezultatele se mențin încă negative: cu România 1—3 la București și 1—2 la Sofia; cu Cehoslovacia 1—2 la Sofia și 0—0 la Bratislava.

A cincea participare a națională bulgare la C.M. (ediția din 1962) se soldează cu primul ei mare succes. În preliminarii, Franța și Bulgaria câștigă, fără dificultate, meciurile lor cu Finlanda. La Paris, francezii se impun cu 3—0, iar la Sofia fotbaliștii bulgari au învins cu 1—0 (în min. 90 prin Iliev). Întîlnirea decisivă de pe stadionul „San Siro" din Milano, revine Bulgariei cu scorul de 1—0, golul fiind opera lui Iakimov. Bulgaria se califică, deci, pentru prima oară în turneul final al Cupei Jules Rimet, dar va ocupa ultimul loc în grupa sa, fiind întrecută de Argentina cu 0—1, de Ungaria cu 1—6 (3 goluri Albert), și terminînd la egalitate (0—0) cu Anglia. Dramatice au fost pentru reprezentativa Bulgariei și preliminariile ediției a VIII-a a C.M. Pe teren propriu, victorii cu 4—0 și 3—0 asupra Israelului și, respectiv, Belgiei, victorie cu 2—1 la Tel Aviv și grea înfrîngere (0—5) la Bruxelles. Din nou, meci pe teren neutru, de data aceasta la Florența. Este anul de aur al lui Asparuhov, care în decurs de un minut, înscrie două goluri belgienilor. Scor final: 2—1. Bulgaria este din nou finalistă, dar în Anglia are, în grupă, formații puternice (Brazilia, Ungaria și Portugalia), în fața cărora pierde, respectiv cu 0—2, 1—3, 0—3.

În preliminariile actualei ediții a C.M., Bulgaria a avut ca adversare formațiile Olandei, Poloniei și Luxemburgului. Selecționata Bulgariei a susținut primele trei întîlniri pe teren propriu, înregistrînd tot atîtea victorii, dintre care cea mai dificilă cu... Luxemburgul. Înfrîngerea suferită la Varșovia, cu Polonia (0—3) a fost urmată de măsuri urgente în vederea ultimei confruntări cu Luxemburgul. Fără să strălucească în această întîlnire, reprezentativa Bulgariei a reușit, totuși, să-și adjudece victoria (3—1) care i-a deschis drumul spre Mexic.

Deși alcătuită din jucători provenind din 6 echipe, reprezentativa Bulgariei prezintă, totuși, o formație omogenă, bine sudată, întrucît în ultimii ani a suferit puține modificări. Îmbunătățirea tehnicii individuale a jucătorilor a permis celor ce operează în centrul terenului să stăpînească bine această parte a cîmpului de joc și să inițieze frecvent atacuri. Apărarea a constituit compartimentul cel mai bun al echipei. Exceptînd meciul de la Varșovia (cu Polonia), reprezentativa Bulgariei a primit puține goluri în ultimii ani. Linia de atac — în ciuda prezenței excelenților Asparuhov, Bonev și Iakimov — a dat mai mult de lucru antrenorilor. În lipsa unor extreme de valoare, s-au utilizat, în aceste posturi, înaintași centrali, dar fără rezultat. Iată de ce majoritatea golurilor înscrise în ultimii ani de națională Bulgariei sînt opera jucătorilor ce evoluează pe posturile de atacanți centrali.

În altă ordine de idei, reprezentativa Bulgariei continuă să fie deficitară la capitolul surpriză. Jucătorii organizează lent acțiunile de atac, țin excesiv mingea, unii componenți dovedesc o slabă eficacitate. Asupra acestor lipsuri va fi concentrată atenția antrenorilor în perioada pregătirilor pentru Mexic.

Problema pregătirilor a constituit, de altfel, obiectul unei minuțioase dezbateri în ultima plenară a federației de specialitate. Aceasta a trasat unui grup de lucru, alcătuit din specialiști, tehnicieni, psihologi, colaboratori științifici și medici, sarcina de a întocmi planul de pregătire a fotbaliștilor, folosind experiența jocurilor olimpice din Mexic. Problema aclimatizării fiind foarte importantă, selecționabilii vor petrece, probabil, o bună bucată din timp la baza sportivă de mare altitudine Belmeken din munții Rodopi.

În ce privește desfășurarea campionatului republican, după toate probabilitățile, acesta va fi întrerupt după 9 sau 10 etape din retur.

Iată numele fotbaliștilor bulgari care au evoluat în preliminariile actualului campionat mondial: portari — Simeonov (J.S.K. Slavia — 23 ani, 24 selecționări în națională „A"), Filipov (fundaș — 23), Șalamanov (J.S.K. Slavia — 28, 23). Pețev (Levski-Spartak — 27, 36), Ivkov (Levski-Spartak — 23, 2), Gaganelov (Ț.S.K.A. — 28, 36), Abadjov (Levski-Spartak — 21, 3), mijlocași — Penev (Ț.S.K.A. — 24, 37), Iakimov (Ț.S.K.A. — 28, 52), T. Kolev (J.S.K. Slavia — 27, 5), înaintași — Dermendjiev (Trakia — 28, 29), Bonev (Lokomotiv Plovdiv — 22, 18), Asparuhov (Levski-Spartak — 26, 41), Jekov (Ț.S.K.A. — 25, 18), Kotkov (Levski-Spartak — 31, 15), Popov (Trakia — 25, 11), Mitkov (Levski-Spartak — 26, 7), Kotev (J.S.K. Slavia — 24, 2), A. Mihailov (J.S.K. Slavia — 20, 2), Marasliev (Ț.S.K.A. — 22, 1).

Antrenori: Ștefan Boșkov și Iancio Arsenev.

Toma HRISTOV

GRUPA a VIII-a

Olanda — Luxemburg 2—0; BULGARIA — Olanda 2—0; Olanda — Luxemburg 4—0; Polonia — Luxemburg 8—1; BULGARIA — Luxemburg 2—1; Olanda — Polonia 1—0; BULGARIA — Polonia 4—1; Polonia — Olanda 2—1; Polonia — BULGARIA 3—0; Luxemburg — Polonia 1—5; Olanda — BULGARIA 1—1; Luxemburg — BULGARIA 1—3.

CLASAMENT

1. Bulgaria	6	4	1	1	12—7	9
2. Polonia	6	4	0	2	19—8	8
3. Olanda	6	3	1	2	9—5	7
4. Luxemburg	6	0	0	6	4—24	0

fotbal

TUR DE ORIZONT LA SFÎRȘITUL SEZONULUI DE TOAMNĂ

APOGEUL ȘI PRĂBUȘIREA CAMPIONILOR

Lupta pentru culmile fotbalului este prea epuizantă ca să poți relua urcușul an de an. Nu știu de ce îmi vine în minte, cînd mă gîndesc la această ascensiune pe vîrfurile fotbalului, la performanța de neuitat a lui Tensing și Hillary care au cucerit, primii, Everestul, dar care nu s-au mai reîntors niciodată acolo sus, unde au rămas doar cîteva minute. Am văzut pe Manchester United, care a urcat sus de tot, ca în anul următor să se prăbușească pînă la poziția 11 în campionatul Angliei, iar în prezent să fie pe locul 12... Am citit despre F.C. Nürnberg care, din campion în liga I, a ajuns, în anul următor, în liga a II-a... Am urmărit pe Milan în performanța ei supremă pînă la titlul de cea mai bună echipă din lume, ca la o lună să înregistreze eșecuri după eșecuri. Să fie oare implacabilă prăbușirea, după marea cucerire a unui titlu? Un antrenor îmi spunea, în vară, că tributul unui campionat se plătește implacabil, ca un destin... Un pic de adevăr este, desigur, căci goana după un campionat, sau performanța în Cupa campionilor europeni aduc o mare uzură. FĂRĂ VALORI ȘI, MAI ALES, FĂRĂ REZERVE CARE SĂ LE POATĂ ÎNLOCUI ÎNTR-ADEVĂR, SCADENȚA POLIȚEI CÎȘTIGĂRII TITLULUI ESTE IMINENTĂ...

Dar, oare, putem accepta resemnați această stare de lucruri, fără nici o împotrivire? Nu cumva metoda: „Laisser faire, laisser passer" adoptată și în fotbal uneori, este depășită pentru că azi există mijloace suficiente pentru a opri degringolada campionilor?

PE PISCURI, NU SE STĂ MULT?

Acestea ne-au fost gîndurile cînd am luat cunoștință de eșecurile campioanei noastre, U.T.A. Au existat simptome, ce păcat însă că n-au fost luate în seamă la timp. La 2 octombrie, echipa noastră campioană a fost eliminată din competiția europeană. Iar din textul cronicii respective puteam descifra cîteva simptome elocvente: „...ACOLO, ÎN TEREN, SE PETRECEA O TRAGICOMEDIE LA CARE JUCĂTORII ECHIPEI NOASTRE CAMPIOANE PRIVEAU PUR ȘI SIMPLU, CA NIȘTE SPECTATORI DETAȘAȚI DE PROPRIUL ROL. Nimeni nu gîndea, nimeni n-a intervenit pentru a dărui un dram de înțelepciune..." Deci, o stare de vid mintal și afectiv comună stărilor subnormale și care trebuia să alarmeze. Fusese, însă, doar o stare de moment, declanșată de niscaiva factori externi jocului, sau o stare consecutivă unor acumulări nocive în sistemul neuro-endocrin?

Analizînd pregătirile echipei U.T.A., reluate după o lună de la cucerirea titlului de campioană, antrenorul emerit C. Braun-Bogdan remarca următoarele: **„Antrenamentele se desfășoară conform planificării. LIPSESTE ÎNSĂ LUCRUL CEL MAI IMPORTANT: TERENUL DE ANTRENAMENT, sau cel puțin un teren viran, antrenamentele efectuîndu-se pe porțiuni mici, între pomi (staționea balneară Moneasa — n.n.). Este o mare greșeală că medicul nu se află permanent cu echipa în cantonament, venind pentru control o singură dată. Orele de muncă practică, efectuate de antrenorii Dumitrescu și Reinhardt, ajung la 16 sau pînă la 18 săptămînal".**

DE CE N-A REZISTAT U.T.A.?

Putem să ne închipuim că potențialul echipei arădene a rămas intact și că se putea pleca, astfel, la reluarea campionatului, mai departe? După efortul făcut de echipă, peste valoarea ei, pentru obținerea titlului de campioană, era de așteptat să existe consecințe, mai ales în sistemul nervos, o uzură care trebuia înlăturată. Vacanța de o lună îndepărta oarecum urmele oboselii, dar ANTRENAMENTUL TREBUIA SĂ REPUNĂ ÎN FUNCȚIE POTENȚIALUL OPTIM. Lucrurile s-au luat prea ușor.

Iată cîteva dovezi.

„Etapa I — 17—23 iunie — va fi pentru pregătire fizică pură, cu accent pe rezistență și forță" — conspecta antrenorul în planul său.

S-a plecat deci de la ideea că REFACEREA S-A REALIZAT TOTAL ÎN LUNA DE CONCEDIU ȘI CĂ LA STADIUL PREGĂTIRII, JUCĂTORII ERAU GATA DE A FI PUȘI ÎN FORMĂ ÎN SCURT TIMP. Aceasta o dovedește și plecarea în turneul din Belgia (între 5.VII — 12.VII) după o pregătire extrem de redusă și de intensă.

Acolo însă s-au semnalat o serie de simptome ale nerestabilirii potențialului normal.

La reluarea campionatului, ACESTE SIMPTOME AU CONTINUAT. La 31 august, U.T.A. — Crișul 2—0 și cronicarul „Sportului" scria: „Gazdele au atacat dezinvolt, cu siguranță, cu plăcerea de a construi. Era o mare diferență față de modul crispat cu care au abordat meciul cu Dinamo Bacău și pe linia reprizei a doua din meciul victorios cu Steaua".

Cu alte cuvinte, o comportare discontinuă.

Și simptomele negative se înlănțuiesc treptat, persistent, DOVEDIND CĂ AVEM O ETIOLOGIE DE FOND.

La 17 septembrie, U.T.A. — Legia Varșovia 1—2.

Același cronicar scria:

„Jucătorii din Arad au evoluat în continuare anchilozat: pasele nu se legau, purtătorul balonului nu era sprijinit prin demarcări rapide..." Simptomele de slăbiciune fizică erau evidente, iar rezultatul oglindea fidel funcționalitatea. Cronicarul se întreba, pe bună dreptate, poate mai bănuitor ca antrenorul: „Diferența netă din teren, favorabilă oaspeților, s-a datorat sau nu formei de moment a echipei campioane?"

La 21 septembrie, Farul — U.T.A. 3—1 (3—0).

Citim în SPORTUL: **„În fața impetuoșilor constănțeni, fotbaliștii din Arad au fost ca NIȘTE ȘCOLARI TIMIZI care știu bine lecția, dar care se «BLOCHEAZĂ» EMOȚIONAL tocmai atunci cînd trebuie să spună profesorului rezolvarea problemei". De astădată se remarcă un simptom clasic al stărilor anormale neuropsihice, acea crispare remarcată deja la primul meci acasă, cu Dinamo Bacău. În plus, au intervenit și accidentele specifice oboselii sau tensiunii nervoase. U.T.A. a abordat, deci, meciul de la Varșovia, în aceste condiții, în care SIMPTOMELE ÎN LOC SĂ SE REDUCĂ, SE AGRAVAU dar ele nu constituiseră un mijloc de diagnostic pentru luarea unor măsuri de înlăturare.**

Și atunci, în meciul cu Legia, de la Varșovia, cînd a intervenit un „stress", echipa s-a prăbușit, ca un bolnav într-o ultimă criză.

Putem afirma, pe bună dreptate, că metoda tradițională a „așteptării" ca o echipă să iasă singură din criză era suverană la noi, ca și la Benfica Lisabona, Manchester United, F.C. Nürnberg, F.C. Nantes, și chiar A.C. Milan...

Sîntem convinși că de la primele simptome trebuiau luate măsuri preventive de către antrenori și nu să se aștepte „criza". Există azi mijloace pentru a evita stările de suprasolicitare, dar nu sînt bine folosite. De aceea sperăm că exemplul actualei campioane să ducă la introducerea unor metode moderne în pregătirea viitorilor campioni care, inevitabil, suferă „loviturî" mai mari decît o echipă din mijlocul clasamentului.

prof. Nicolae PETRESCU
antrenor federal

RÎNDURI CONSACRATE „SCHIMBULUI II"

Acum, după ce prima echipă a țării a reușit o performanță mult apreciată și comentată, solicitînd cea mai mare parte a... conului de lumină și de interes, aducerea pe ordinea de zi a problemelor garniturilor olimpice-tineret ni se pare o obligație firească.

La ce concluzii ne conduce noua existență a acestor două loturi?

În afara încredințării lor unui nou tandem de antrenori, Mărdărescu - Nuțescu, în locul cuplului Schileru - Drăgușin, primii moștenindu-i pe secunzi în urma rezonantului fiasco din finala turneului balcanic, viața loturilor olimpice și de tineret prezintă cîteva caracteristici demne de remarcat.

Este vorba, în primul rînd, de existența unui trunchi comun ambelor loturi, reprezentat de o serie de jucători tineri valoroși CARE AU ÎMBRĂCAT (SAU POT ÎMBRĂCA) TRICOUL CELOR DOUĂ ECHIPE: Oprea, Bădin, Popovici, Dumitru, Tătaru, Neagu etc. (La sfîrșitul sezonului de toamnă, unii dintre ei au intrat și în vederile echipei naționale. **În funcție de randamentul pe care îl vor da în perioada următoare, acești tineri vor fi cooptați în lotul pentru Mexic, sau vor rămîne, în continuare, în lotul olimpic-tineret).** Componența acestor loturi, ca și sarcinile de lucru... confuz asemănătoare, ne conduc la ideea că pînă acum a fost, de fapt, vorba de aceeași unitate cu două firme diferite. Iată de ce ne vom permite să vorbim în aceste rînduri despre un singur lot, cel olimpic-tineret.

CE A REALIZAT ACEST LOT?

Pe planul randamentului imediat (decisiv, din păcate, și în cazul victoriilor și în cel al înfrîngerilor), lotul olimpic-tineret are la activ două victorii și un meci nul, rezultate care atestă componența valoric bună a lotului.

Întrebîndu-l pe antrenorul Mărdărescu care este statutul de existență și de proiecte al lotului, dînsul ne-a dat următoarele răspunsuri:

1) Încadrarea jucătorilor tineri, „care vin", în concepția de joc a echipei naționale. În ideea de a putea fi oricînd, la nevoie, promovați în prima echipă a țării.

2) Călirea tineretului în partide internaționale („obișnuirea lui cu tricoul tricolor" — exprimare sugestivă a antrenorului, pe care o transcriem).

3) Cristalizarea unui nucleu de formație olimpică în vederea abordării preliminariilor Olimpiadei de la München.

4) Formarea echipei de tineret care-și va disputa șansele în viitorul turneu balcanic.

Raportînd realizările la proiecte, ne dăm seama că **în afara „punctului 1" (de fapt, cel mai important), indeplinit în oarecare măsură prin trecerea lui Dumitru și Neagu în vederea antrenorilor echipei naționale** (să nu uităm, însă, că alici cele mai mari merite le au chiar Dumitru și Neagu, buni sau foarte buni în partidele de campionat), **celelalte proiecte se află încă în faza de deziderate.**

Astfel, cele trei jocuri internaționale sînt mai mult un simbol pentru intenția de aclimatizare a tineretului cu jocurile dificile cu echipe străine. Despre călire în întreceri internaționale se poate vorbi atunci cînd ai în picioare cel puțin 8—9 asemenea meciuri. **Trei partide asigură, cel mult, completarea unei rubrici din agenda federației.**

Crearea unui schelet de formație olimpică, ca și formarea echipei de tineret se vor realiza, după toate probabilitățile, în primăvară.

Rămîne ca turneul de iarnă, anunțat, la un moment dat, în Australia și reproiectat, se pare, în alte zone geografice, să ajute la desemnarea — din lotul olimpic-tineret — a unor noi elemente susceptibile pentru voiajul mexican din mai.

M. POPESCU

NEPREZENTAREA JUNIORILOR DUCE LA SUSPENDAREA ECHIPEI DE SENIORI

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal, în ultima sa ședință a reanalizat cauzele nedisputării meciului Nicolina Iași — Fulgerul Dorohoi, din campionatul republican al juniorilor și școlarilor. Comisia a găsit ca neîntemeiate motivele invocate de echipa Fulgerul Dorohoi și, în consecință, a hotărît ca meciul respectiv să fie omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea formației Nicolina Iași. De asemenea, conform regulamentului, echipa de seniori Fulgerul Dorohoi, participantă în campionatul diviziei C, a fost sancționată cu suspendarea pe un meci oficial în organizare pe teren propriu.

SECVENȚE CLUJENE

● Deși campionatul s-a încheiat de două săptămîni, „șepcile roșii" continuă antrenamentele. Din nefericire, antrenorul lor principal lipsește. *Șt. Cîrjan*, atît de încercat în această toamnă, se află din nou în spital. În această situație, ședințele de antrenament se desfășoară sub bagheta „secundului", *Silviu Avram*.

● Paralel cu antrenamentele, *Nește* (anul VI medicină generală), *Mustățea* și *Oprea* (anul V științe economice) se pregătesc intens pentru ultima sesiune de examene. Toți sînt animați de un singur gînd: să treacă cu brio și peste acest ultim hop. Deși în 1970 vor termina cursurile universitare, nici unul nu intenționează să plece de la „U".

ATAC FRONTAL AL SEZONULUI DE SCHI!

(Urmare din pag. 1)

iar altele existente, organizate de diferite departamente, vor fi efectiv sprijinite de activiști ai F.R.S.B. și ai comisiilor județene de specialitate: OLIMPIADA DE IARNĂ A ELEVILOR (U.T.C.), CAMPIONATUL ȘCOLILOR PROFESIONALE, CAMPIONATELE ȘCOLILOR SPORTIVE, CAMPIONATELE UNIVERSITARE, CUPA U.A.S.R., CUPA UNIRII ȘI CUPA „16 FEBRUARIE" (U.G.S.R.), Cupa „ȘOIMII BÎRSEI" și acțiunea **turistico-sportivă de iarnă pentru copii, intitulată** „AVALANȘA", organizată de Consiliul județean al organizației pionierilor Brașov, în colaborarea cu Inspectoratul școlar Brașov, și **concursurile pentru obținerea insignei de schior** „FULGUL DE ZĂPADĂ" **pe trei grade (aur, argint și bronz)** organizate de F.R.S.B. prin comisiile județene de schi.

O TABĂRĂ PENTRU CEI MAI BUNI ELEVI SCHIORI

În vacanța de primăvară 1970, F.R.S.B. va organiza o tabără centrală de pregătire, pentru cei mai buni elevi schiori, care să contribuie la ridicarea lor tehnică. Elevii vor fi recrutați de la școlile sportive cu secții de schi și de la cele două licee cu clase de schi (Predeal și Sinaia) pe baza rezultatelor obținute în concursurile programate în această iarnă.

APROAPE 30 000 PERECHI SCHIURI ÎN CIRCUITUL COMERCIAL

În 1969, C.I.L. Reghin a livrat comerțului 13 000 perechi schiuri, iar în 1970 se vor mai livra încă din primele zile ale anului, alte 16 000 perechi, fabricate în 10 sortimente (8 pentru probele alpine, 1 pentru fond și minischiuri). Dintre acestea, **majoritatea sînt accesibile valoric schiorilor medii, juniorilor și copiilor.**

Pentru schiul de performanță s-a realizat și va fi produs în serie în 1970 un nou sortiment de schiuri din metal pentru probe alpine, schiul de fond „Săgeata zăpezii" (care se află deja în magazine) și se va realiza și prototipul schiurilor de sărituri.

În acest fel, producția indigenă, la care se adaugă cantitățile de materiale din import aflate în circuitul comercial (schiuri, bastoane, legături) va încerca și credem că va reuși să satisfacă toate gusturile, atît sub raportul calității, cît și al varietății sortimentelor. Rămîne o „problemă" repartizarea teritorială a „șarjelor" elaborate de industrie, astfel ca toate județele, cu pondere pentru cele de munte, să aibă la timp și în cantități suficiente materialele atît de căutate.

O NOUĂ PÎRTIE DE SCHI LA BAIA SPRIE

Orașul Baia Sprie se va îmbogăți, începînd cu anul 1970, cu o pîrtie de schi realizată din inițiativa și fondurile locale. PE MARGINE VA FI INSTALAT UN SCHI-LIFT **construit cu concursul organelor locale.** În prezent se fac eforturi ca pînă LA 1 IANUARIE 1970 NOUA PÎRTIE SĂ FIE ILUMINATĂ CU NEON.

Această splendidă inițiativă, care dovedește dragoste pentru sporturile iernii, este completată și de inițiativa organizării unui mare concurs pentru copii în localitate, pentru care sculptorul VIDA GHEZA (artist al poporului) a realizat trei cupe cioplite în lemn cu care intenționează să distingă pe cîștigători. De unde se vede că, acolo unde inimile bat pentru un sport, se găsesc și mijloace și oameni care să-l sprijine.

La Brașov, Consiliul județean al organizației pionierilor, cu sprijinul larg al vînătorilor de munte, organizează în noul sezon, începînd chiar cu vacanța de iarnă a elevilor, activități în cadrul „Cercului micilor vînători de munte" (schi-alpinism-orientare turistică).

La Zărnești și Bran, primăriile locale, în intenția de a stimula activitatea turistică și sportivă, **au luat măsura de a contracta și instala cîte un schi-lift portabil la cabana „Gura Riului" (Zărnești) și pe o pîrtie ce se va alege în Bran.** În acest fel, amatorii de schi, poate chiar de performanță, găsesc lîngă casă ceea ce adeseori trebuiau să caute tocmai la Poiana Brașov.

ÎN JUDEȚUL SUCEAVA...

...s-au luat măsuri pentru pregătirea sezonului sportiv de iarnă. S-au alocat fonduri pentru procurarea materialelor, la școli și centre, s-au pregătit condițiile pentru o bună funcționare a celor de la Iacobeni și Gura Humorului. Ce păcat că acestei splendide inițiative nu îi răspund la fel și tinerii specialiști. La aceste centre sînt așteptați doi absolvenți I.E.F.S. cu specializare schi, dar „amatorii" nu se grăbesc, deși ar găsi cele mai bune condiții și în primul rînd MESERIA pentru care s-au pregătit în patru ani de facultate.

PUNCT FINAL ÎN SEZONUL COMPETIȚIONAL AL ÎNOTĂTORILOR

După o lungă pauză competițională vom avea, în fine, ocazia de a urmări un concurs cu caracter republican. **Piscina de 50 m din orașul Ploiești va fi, începînd de mîine, gazdă a tradiționalei competiții dotată cu „Cupa speranțelor".**

Timp de trei zile, **cei mai tineri înotători ai țării se vor alinia la startul a nu mai puțin de 80 de probe.** Programul-maraton — în fiecare dimineață de la ora 10 și după-amiază de la ora 17 — a obligat pe organizatori să renunțe la sistemul de desfășurare cu serii și finale, și să adopte un sistem de departajare prin curse contra-cronometru.

Din listele participanților (peste 300) desprindem o serie de tineri talentați (Anca Groza, Anca Georgescu, Teodor Nicolae, Eugenia Cristescu, Liliana Dan, Rodica Petruică, Dietmar Wetterneck, Siegrid Slecian), care s-au remarcat în sezonul de vară, și a căror ascensiune este urmărită cu justificat interes.

„Speranțele", la finele unui examen reușit

● PERFORMERII COMPETIȚIEI, SABRERII DIN PLOIEȘTI ● EXPLICAȚIILE UNOR SURPRIZE ● ATENȚIE LA SPADASINII GĂLĂȚENI! ● UN MARE... MINUS: BUCUREȘTIUL ● EXEMPLUL POZITIV AL UNOR SCRIMERI FRUNTAȘI

● Vom începe comentariul nostru prin a sublinia performanța meritorie a tinerilor sabreri din echipa Ploieștiului: ei au cîștigat pentru a PATRA oară „Cupa speranțelor". Este un rezultat care confirmă resursele acestui centru și totodată maturitatea trăgătorilor Adrian Crăițaru, Dan Iliescu și Mihai Bănică, posesori ai unei tehnici remarcabile.

La meritele tinerilor sabreri ploieșteni trebuie asociate și cele ale prof. Gh. Matei, antrenor cu mari posibilități care se ocupă cu competență și de instruirea mușchetarilor de la clubul sportiv Petrolul și de la Școala sportivă, în absența antrenorului Tudor Ilie, solicitat în Grecia.

Rămînînd în domeniul sabiei, trebuie să apreciem constanța tinerilor trăgători din Brașov (locul 2) și Cluj (3) și mai puțin pe aceea a reprezentanților Bucureștiului, care au ocupat ultimele locuri, în ciuda unor individualități remarcabile (Mocanu, Marin, Oancea etc.).

● Pe foarte mulți dintre cei prezenți la finale i-a surprins succesul echipei de floretă băieți a Oradiei și, în special, victoria cu 7—2 în fața principalei favorite, echipa București A! Este cert că trio-ul Hetz — Cioară — Ruff este mai puțin experimentat decît celălalt, Ursovici — Micloș — Ștefan. Și totuși... Explicația rezidă doar în tactica greșită pe care a folosit-o echipa bucureșteană, în acest meci cu implicații importante pentru clasamentul final.

Aceasta nu scade cu nimic meritele formației cîștigătoare, care a luptat pînă la epuizare în fiecare asalt, cu o ambiție rar întîlnită. Felicitări tinerilor floretiști orădeni și antrenorului lor, prof. Gh. Gyulafalvi, unul dintre cei mai înimoși militanți ai scrimei în țara Crișurilor. Nădăjduim că performanța obținută acum — alături de altele la fel de frumoase — va fi un îndemn pentru organele sportive din Oradea de a sprijini scrima, într-o măsură și mai palpabilă.

● O surpriză — dar de proporții mai mici — s-a înregistrat și la floretă fete: echipa Constanței, cu foarte tenacele Alexandrov, Pricop și Halchin, n-au reușit, totuși, să treacă, în meciul decisiv, peste cea mai tehnică echipă din finală, cea a orașului Satu Mare. Elevele antrenorilor Al. Csipler și Șt. Haukler reeditează astfel succesul din 1968. Un succes meritat, care scoate în relief o muncă rodnică, desfășurată cu dăruire și pricepere. Maestrul Csipler are toate șansele să facă din prof. Haukler un demn continuator al operei sale. Asemenea tandemuri am dori să existe și în alte orașe în care scrima și-a cîștigat mulți simpatizanți (București, Cluj, Tg. Mureș ș.a.).

● Foarte interesant a fost, în actuala ediție a competiției, și „duelul" — direct și indirect — dintre spadasinii din echipele București A și Craiova. Dacă în dispută directă trăgătorii bucureșteni au cîștigat cu 5—3, în schimb, în contextul competiției, ambele echipe au realizat pînă la urmă cîte 4 victorii, tinerii spadasini din Capitală pierzînd la cei din Galați (3—6). Departajarea s-a făcut la asalturi cîștigate: 32 față de 29. Oricum, însă, cu mai mult aplomb pe planșă, Cărămidă — Bunea — Podeanu ar fi putut să termine în frunte. Trio-ul oltean s-a prezentat altădată mult mai omogen și implicit mai eficace. De data aceasta, însă...

O revelație, într-un fel, Galațiul. Ștefănescu — Butuman și Grigoraș au adus echipa din orașul de la Dunăre pe locul 4, înaintea formației secunde a Bucureștiului. O prezență promițătoare și un îndemn pentru prof. M. Alecu de a persevera.

● Nu putem fi satisfăcuți de comportarea pe ansamblu a tinerilor scrimeri din Capitală. Un oraș cu 9 centre de scrimă nu reușește să cucerească decît un titlu. Adică, la fel ca Ploiești și Satu Mare, care nu au însă decît cîte două secții! Nu rezultă de aici că preocuparea pentru pregătirea juniorilor este deficitară? Poate că o analiză a acestei situații paradoxale, deloc de neglijat, se face simțită.

● În încheiere, două fapte pozitive: 1. Din cele 15 centre de scrimă ale țării, la finale au fost reprezentate nu mai puțin de 12! Cu toate că recordul este fără precedent, nu ne-ar displace ca în edițiile viitoare să găsim printre finaliste și echipe din Tg. Mureș, Zalău și Orașul Gh. Gheorghiu-Dej. 2. La ultimul act al competiției au funcționat ca arbitri, cîțiva trăgători din lotul reprezentativ, în speță Iuliu Falb și Constantin Nicolae. Prezența lor competentă în marginea planșelor a contribuit — fără exagerare — la ridicarea valorică a multor asalturi. Felicitări!

Tiberiu STAMA

„Cupa pionierului" pentru cei mai mici floretiști

În organizarea asociației sportive a Consiliului popular al municipiului București a avut loc o reușită întrecere de floretă-băieți, dotată cu „Cupa pionierului", întrecerea a fost cîștigată de reprezentanții asociației organizatoare: Eugen Roșu, Ovidiu Ștefan, Vasile Bogdan, Dan Raiciu și Victor Chedveș.

Pentru cel mai frumos asalt, pionierul Eugen Roșu a primit un premiu special, la fel ca și Ovidiu Ștefan pentru cele mai tehnice fraze de floretă.